

לייה, אבל לסוף יומו לית שבחה ליה לבך נש כל כה, כד איהו סיב ולא יכול למהוי ביש. אלא שבחה דיליה, כד איהו בתוקפיה, ואיהו טב. ושלמה מלפआ צוח ואמר, (משל ב) גם במעלליו יתנבר נער וגוו. בגונא דא כתיב, (קהלת יב) וזכור את בוראך בימי בחורותיך. אמר רבי אלעזר, ודא (הכי הוא) אורחא דא מתקנא קמן, והאי אורחא קידשא בריך הוא.

פתח ואמר, (תהילים א) כי יודע יי' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד. מאי כי יודע יי'. אלא, קידשא בריך הוא יודע ואשכח בארחא דצדיקיא, לאוטבא להו, ולאגנא להו, והוא אזיל קמייחו לנטרא להו. ובגין כה, מאן דנפיק לארחא בעי דלהוי היה ארחא קידשא בריך הוא, וישתחף ליה בהדייה. ובגין כה כתיב, כי יודע יי' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד. היה מגרמה, בגין קידשא בריך הוא לא (דף פ"ח ע"א) אשתחמוד ליה להו ארחא דלהון, ולא אזיל בהדייה.

כתיב ברה, וכתיב ארחות, מה בין היא להאי. אלא, ברה: דשאך קרסולי בני נשא אזלו בה. ארחות דאייה אתפתח מן זמנה זעירא (דא ארוח במה דעתך אמר איוב לד) וארוח לחברה עם פעלי און) ועל ארחא דא כתיב, (משל ד) וארוח צדיקים פאור נגה הולך ואור עד נכוון היום. Amen בון יהי רצון. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

פרק ש' אמר

(ויקרא כ"א) **וַיֹּאמֶר יְהוָה** אֶל מֹשֶׁה אָמُור אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶמְرָת אֲלֵיכֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוֹ. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי טֻמָּא דָא לְקַבֵּל דָא, דְכַתִּיב לְעַילָּא, וְאִישׁ אוֹ אָשָׁה כִּי יְהִי בָּהֶם אֹוב אוֹ יִדְעֹגֵן מוֹת יְוָמָתוֹ, וְסַמִּיך לֵיהֶם אָמָר אֶל הַכֹּהֲנִים. אֶלָּא (משמע) כִּיּוֹן דָא זָהָר לְהוּ לִישראל, לְקַדְשָׁא לְהוּ בְּכָלָא, אָזָהר לְהוּ לְכֹהֲנִי לְקַדְשָׁא לְזָוֵן, וְכֵן לְלוּוִים. לְכֹהֲנִי מְבִינָן. דְכַתִּיב אָמָר אֶל הַכֹּהֲנִים. לְלוֹאִי מְבִינָן. דְכַתִּיב, (במדבר י"ח) וְאֶל הַלּוּוִים תְּדַבֵּר וְאֶמְרָת אֲלֵיכֶם. בְּגַין דִּישְׁתְּכַחֵן בְּלָהִיו זְפָאִין קְדִישֵׁין דְכִינָן.

אָמָר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן, מַאי טֻמָּא הַכָּא בְּנֵי אַהֲרֹן, וְכֵי לֹא יִדְעַנָּא דְבָנֵי אַהֲרֹן בְּנֵהוּ. אֶלָּא בְּנֵי אַהֲרֹן, וְלֹא בְּנֵי לְוֵי, דְאַהֲרֹן דְהֹוא שִׁירִוּתָא דְכָל כֹּהֲנִי דַעַלְמָא, דִבְיה אַתְרָעֵי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ מְפָלָא, בְּגַין לְמַעַבֵּד שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, וּבְגַין דְאַהֲרֹן אַרְחוֹי סְלִיקָו לֵיהֶם הָאֵי, דְכָל יוֹמָי דְאַהֲרֹן הָוּ מַשְׁתַּדֵּל לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא בְּעַלְמָא. וּבְגַין דְאַרְחוֹי כֵּה, סְלִיק לֵיהֶם קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּ לְהָאֵי, לְמַיְעֵל שְׁלָמָא בְּפַמְלִיאָה דְלַעַילָּא, וּבְגַין כֵּה אָמָר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן.

אָמָר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶמְרָת אֲלֵיכֶם. רַבִּי יְהוּדָה פָּתָח, (תהלים לא) מָה רַב טוֹבֵךְ אֲשֶׁר צְפַנָּת לִירָאֵיךְ

וְגֹ. מֵה רַב טוֹבֶךָ, כִּמֵּה עַלְאהָ וַיַּקְרֵא, הַהוּא בְּהַזָּרָע
עַלְאהָ דָאָקָרִי טוֹבֶךָ, דְכַתִּיב וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי
טוֹבֶךָ. וְדֹא הוּא אוֹר הַגְּבוּזָה, דְבִיה עֲבִיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
טָבֶךָ בְּעַלְמָא, וְלֹא מַנְעֵלְיהָ בְּכָל יוֹמָא, בְּגַין דְבִיה
מַתְקִיִּים עַלְמָא, וְקָאִים עַלְיהָ. אֲשֶׁר צְפָנָת לִירָאִיךְ,
דְתַגְנָן, בְּהַזָּרָע עַלְאהָ עֲבִיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד בְּרָא
עַלְמָא, וְגַנְיוֹן לִיהְיָה לְצִדְיקִיאָה לְזִמְנָא דָאָתִי. הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב, אֲשֶׁר צְפָנָת לִירָאִיךְ.

פְּעֻלָּת לְחוֹסִים בָּהּ. **פְּעֻלָּת**, בְּזִמְנָא דְאַתְּבָרִי עַלְמָא,
הַהוּא בְּהַזָּרָע הוּא קָאִים וְנַהֲרֵד מְרִישָׁא דְעַלְמָא
לְסִיּוּפִי דְעַלְמָא. כִּד אַסְתַּבֵּל קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַינְפּוֹן
חַיְבֵין דִּזְמִינֵין לְקִיְמָא בְּעַלְמָא, גַּנְיוֹן לִיהְיָה לְהַהוּא
בְּהַזָּרָע, דְכַתִּיב (איוב לח) וַיַּמְנַע מְרַשְׁעִים אָרָם. וְזִמְנָי
לְאַנְהָרָא לְצִדְיקִיאָה לְעַלְמָא דָאָתִי, וְדֹא הוּא אֲשֶׁר צְפָנָת
לִירָאִיךְ, וְכַתִּיב (מלאכי ג) וּזְרַחַת לְכֶם יְרָאִי שְׁמֵי שְׁמַשׁ
צְדָקָה וּמְرַפֵּא בְּכַנְפִּיהָ.

תָּא חֹזֵי, בְּשַׁעַתָּא דְבָר נְשָׁקָאִים לְמִיחָךְ לְהַהוּא עַלְמָא,
וְהַהוּא בְּבֵי מְרַעֵיתָה, אַתִּינֵן עַלְיהָ גַּי שְׁלוֹחִין, וְחַמֵּי
תִּמְןָן, מֵה דָלָא יְכִיל בָּר נְשָׁקָא לְמַחְמִי כִּד אַיְהוּ בְּהָאֵי עַלְמָא.
וְהַהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְדִינָא עַלְאהָ הוּא, דְמַלְכָא בְּעֵי
פְּקַדְוָנָא דִילִילָה. זְכָאָה הַהוּא בָּר נְשָׁקָא, דְפַקְדָוִנִיהָ אַתִּיב

למְלָכָא כִּמֵּה דָּאתִי הַיְבָלֶלֶת לִיהְיָה בְּגֹויָה. אֵי הַהוּא פְּקֻדּוֹנָא אֲתִטְבָּה בְּטֻבּוֹפִי גּוֹפָא, מַה יִמְאָלֵם אֲרִי פְּקֻדּוֹנָא. זָקָף עִיבּוֹי, וְחַמְּיָה לְמַלְאָךְ הַמֹּות קָאִים קְמִיה, וְסִינְפִּיה שְׁלִיפָא בִּידִיה, קְסֻטָּר בְּקְטָרִין, בְּקוֹטָמָא דְּהַהְנוֹא בְּרַבָּשׂ. וְלִית לְהָ לְנַפְשָׁא קְשִׁיו בְּכָלָא, בְּפְרִישָׁו דִּילָה מִן גּוֹפָא. וְבָר נְשָׁא לְאַמִּית, עַד דְּחַמְּיָה לְשִׁכְינָתָא, וְמַגּוֹסְגִּיאָות תִּיאָוְתָא דְּשִׁכְינָתָא, נְפָשָׁא נְפָקָת (דף ח ע"ב) לְקַבְּלָא לְשִׁכְינָתָא.

בְּתַר דְּנַפְקָא, מַאֲן אֵיהָ נְפָשָׁא דָאַתְּדַבְּקָה (ס"א ותתקבל) וַיִּקְבְּלָל בְּגּוֹפָא (ס"א בְּגֹוֹהָה) וְהָא אַוְקְמוֹד לְהַנִּי מָלִי. בְּתַר דְּנַפְקָא נְפָשָׁא מִן גּוֹפָא, וְאַשְׁתָּאָר גּוֹפָא בְּלֹא רֹוחָא, אָסִיר לְמַשְׁבָּק לִיהְיָה בְּלֹא קְבוּרָתָא, דְּכַתִּיב, (דברים כא) לֹא תַּלְיַן בְּבָלְתוֹ עַל הַעַז בַּיּוֹם קָבְרָנוּ בַּיּוֹם הַהוּא. בְּגַין דְּמִיתָא דִּישְׁתָּהִי כִּי"ד שָׁעוֹת, דְּאִינְפּוֹן יוֹמָם וְלִילָה, בְּלֹא קְבוּרָתָא, יְהִיב חֲלִישָׁתָא בְּשִׁיפּוֹי דְּרַתִּיכָא, וְמַעֲכָב עֲבִידָתָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַלְמָעֵבָד דְּאָפְּשָׁר דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּזָר עַלְיָה, בְּגַין לְמִיתָה בְּגַלְגָּלָא אַחֲרָא, מִיד בְּהַהְוָא יוֹמָא דָאַתְּפָטָר, לְאוֹטָבָא לִיהְיָה. וּכְל זְמָנָא דְּלֹא אַתְּקַבְּרָגּוֹפָא, נְשִׁמְתָּא לֹא עַאלְתָּ קְמִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא יְכָלָא לְמַהְוִי בְּגּוֹפָא אַחֲרָא, בְּגַלְגָּלָא תְּגִינִּינָא, דְּלֹא יְהִבְין לְנְשִׁמְתָּא גּוֹפָא אַחֲרָא, עַד דִּיתְקַבְּרָ קְדָמָה.

וְדֹא דָמֵי לִבְרַנְשֶׁת דָמִיתָת אֲתַתִּיה, לֹא אֲתַחְזֵי לִיה,
לְמַיְסֵב אֲפַתָּא אֲחָרָא, עַד דָקְבִּיר לְקָדְמִיתָא, וּבְגַיִן דָא
אָמְרָה אָוּרִיִּתָא, לֹא תָלִין גְּבַלְתָּו עַל הַעַץ.

דָבָר אַחֲרָ, כֵּד אֲתִפְרִשָּׁא נְשֻׁמְתָּא מִן גּוֹפָא, וּבְעַיָּא
לְמַיְזֵל לְהַהְוָא עַלְמָא, לֹא תִּיעַוֵּל לְהַהְוָא עַלְמָא,
עַד דִּיְהַבֵּין לְהַגּוֹפָא אַחֲרָא מִגְּהֹרָא, וּלְבָתָר יְכַלָּ
לְמַיְעָל. וּמַאֲלִיָּהוּ תְּגַדֵּעַ, דְּהַווּ לִיהְיָה תְּרֵין גּוֹפִין, חַד דְּבִיה
אֲתַחְזֵי לְתַתָּא לְבָנִי נְשָׁא, וְחַד דְּבִיה אֲתַחְזֵי לְעַילָּא, בֵּין
מְלָאכִין עַלְאַיִן קְדִישֵׁין. וּכְלַפְמָה דְגּוֹפָא לֹא אֲתִקְבָּר,
צָעַרָא הוּא לְנְשֻׁמְתָּא, וּרוּחָ מִסְאָבָא אָזְדָמָן לְשְׂרִיָּא
עַלְוָי, וּלְסִאָבָא לְהַהְוָא גּוֹפָא.

וּבְגַיִן דְּהַהְוָא רֹוח מִסְאָבָא, אָזְדָמָן, לֹא לְבָעֵי לִיה
לְאַיְנִישׁ, לְמִיבֵּת הַהְוָא גּוֹפָא לִילִיא חַד, בְּגַיִן
דְּרוֹוח מִסְאָבָא אֲשַׁתְּכָה בְּלִילִיא, וְאֲשַׁתְּטָחָ בְּכָל אַרְעָא,
לְאַשְׁכָּחָא גּוֹפָא בְּלֹא נְפֵשָׁא, לְסִאָבָא לִיה, וְאַסְתָּאָב
יִתְּרָ, וְעַל דָא אַזְהָר לְכַהְנִי וְאָמָר, לְנְפֵשָׁ לֹא יִטְמָא
בְּעַמְיוֹ, בְּגַיִן דְּאַיְנוֹן קְדִישֵׁין לֹא יִשְׁרֵי עַלְיִהוּ רֹוח
מִסְאָבָא, וְלֹא יִסְתָּאָבוֹן.

(וַיָּקֹרֶא כ"א) אָמָר אֶל הַכֹּהֲנִים, רַבִּי יִצְחָק אָמָר, אָמָר אֶל
הַכֹּהֲנִים, בְּלִחִישָׁוּ. כַּמָּה דָכְל עֲזַבְדִּיהוּן דַכְהָנִי
בְּלִחִישָׁוּ, כֵּה אָמִרָה דַלְהֹן בְּלִחִישָׁוּ. אָמָר וְאָמָרָתָ: זָמָנָא

חד, ותירין זמגין, לאזהרא להו על קדושיהו, בגין דלא
יסתאボן. דמאן דמשמש באתר קדיشا, בעיא דישטכח
קדישא בכלא. לנפש לא יטמא, כמה דאוקימנא,
דגופא בלא רוח, מסאבא הויא, ושארו עלייה רוח
מסאבא. דהא תיאובתא דרוחוי מסאבי לגביו גופיהון
דישראל איהו, בגין דאטרק מפייהו רוחא קדיشا,
ובמנא דקודשא, אתין לאתחברא. ובגבי דאיונ
קדישין, קדושתא על קדושתא, לא בעין לאסתאבא
כלל, בגין דכתיב, (במדבר ו) כי גוז אלהיי על ראשו.
וכתיב כי שמן משחת אלהיי עליו אני יי'.

רעה מהימנא
פקודא דא, לסדא בהנא
בבל יומא בויצינין
ביבי מקדשא, והא אוקימנא
ברוז דמנורה. ואיתו רוא
בגוננא דלעילא, בגין
הגהירו עלאה במשה רבו,
נחתת על רישא דבחנא
בקדמיתה לברтир איתו
אלליק ואנהיר כל בויצינין.
דכתיב בשמן הטוב על
הרראש וגוו', ובתיב כי שמן
משחת אלהיי עליו וגוו'. ועל

והוא בגוננא דלעילא
קאים לחתטא,
דכתיב, (תהלים קל) כשמן
הטוב על הרаш יורד על
הזקן זקן אהרן שיורד על
פי מדותיו, האי קרא
אוקמיה, אבל כשמן הטוב
על הרаш, דא משה רבות
קדישא עלאה, דנגיד ונפיק
מאתר דבירה עמייקא
כלא. דבר אחר, דנגיד

דֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְכַהְנָא
בְלַחֲדָרוֹי, לְסִדְרָא בּוֹצִינִין,
וְלֹא דָלְקָא לְהֻנוּ בְכָל יוֹמָא
תְּרֵין זְמִינִין, לְקַבֵּל נְהִירָה
דִּיחָדָרָא תְּרֵין זְמִינִין, קְרַבְנָא
בְכָל יוֹמָא, תְּרֵין זְמִינִין,
וּכְלָא אַצְטְרִיךְ.

וּעַל יְדֵי דְכַהְנָא נְהִרְיָן
בּוֹצִינִין בְכָלָא, עִילָא
וּתְהָא לְמַהְדוֹ חִידָה,
וְלֹא שְׁבָחָא חִידָה בְכָל סְטְרִין.
בְאַדְלָקָוֶתָא דְבוֹצִינִין, דָהָא
תְּרֵין אֶלְיָין עַל יְדֵי דְכַהְנָא,
לְאַשְׁתְּבָחָא חִידָה בְכָל
סְטְרִין, וְאֶלְיָין אַיְנוֹן
אַדְלָקָוֶתָא דְבוֹצִינִין וְקַטְרָתָה.
וְהָא אָקוּמִינָא (משל' כז) שְׁמָן
וְקַטְרָתָה יִשְׁמַח לֵב, (ע"ב רְעוּיאָה
מִהִימָנָה)

פָתִיב אָמָר אֶל הַפְּהָנִים בְנֵי אַחֲרָן וְאָמָרָת אֶלְيָהָם לְנַפְשׁ
לֹא יִטְמָא. לֹא יִטְמָא מִבְעֵי לֵיה, מַהוּ לֹא יִטְמָא. אֶלְאָ,
עַל הָהּוֹא כְהָן עַלְאָה מִכְלָהוֹ קָאָמָר. אָמָר רְبִי יְהוֹדָה וְהָא
פָתִיב וְהַפְּהָנָה הַגָּדוֹל מִאָחִיו. (בָּאָן חָסָר) אֶלְאָ וְדָא הַכִּי הוּא
כִּמָה דָאָתָמָר, וְאָמָר רְבִי יְצָחָק, כְהָנָא דְקָאִים לְתַתָּא,

וְנַפְיק מְרִישָׁא דְכָל רִישֵׁין,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. עַל
הַרְאָשָׁה, עַל הַרְאָשׁ וְדָא,
רִישָׁא דָאָדָם קָדְמָאָה.

יָוֶרֶד עַל הַזָּקָן, דָא דִיקָנָא
יִקְרָא, כִּמָה
דָאָזְקָמָה. זָקָן אַהֲרָן, דָא
כְהָן גָדוֹל דְלַעַילָא, וְהָא
אַזְקָמָה. וְהָהּוֹא שְׁמָן, (דף פ"ט
ע"ג) יָוֶרֶד עַל פִי מְדוֹתָיו,
דִמְאִיּוֹן מִשְׁיחָן, נְגִיד וְנַפְיק
וּבְחִית לְתַתָּאִי, וּבְגּוֹנוֹנָא דָא
בְגִיד וְאַתְעַטָּר כְהָנָא תַתָּא,
בְמִשְׁחָה רְבּוֹת לְתַתָּא.

הָאִי קָרָא, לֹאו רִישֵׁיה
סִיפִיה, וְלֹאו סִיפִיה רִישֵׁיה.

כגונא דלעילא, בקדושה אצטראיך לאשתכח יתיר מפלא, כמה דאתמר.

(ויקרא כ"א) וילאחותו הבתולה הקרובה אליו וגוו. מה כתיב **לעילא, כי אם לשארו הקרוב אליו וגוו. רבי אבא** פתח, (ישעה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצראה וגוו, מי זה בא מאדום, ומין קידשא בריך הוא ללבשו לבושי נוקם על אדם, דאחריבו ביתיה, ואוקидו היכליה, וಗלו לכנסת ישראל בגין עממי. ולמעבד להון נקמת עליין, עד דישתבחון כל טורין מטורי עלמא, מלין מקטולי עמין, ולמקרי לכל עופא דשמי עלייהו, וכל חינות בראשיתו מגיהו תריסר ירח, ועופא דשמי שבע שנים, עד שלא תסבל ארעה ניולא דידהו. הדא הוא דכתיב, (ישעה לד) כי זבח לוי בבצראה וטבח גדול בארץ אדום, עד לאיבון לבושים יסתאボן, הדא הוא דכתיב, (ישעה סג) וכל מלבושים אגאלתי.

חומיץ בגדים מבצראה, בגין דמינה נפקו אוכלאסין דעתמא, לחילא על ירושלים, ואיבון שרוד לאוקדא היכלה, ובני אדום מפגרין שורין, ורמו אבני יסודא, הדא הוא דכתיב (תהלים קל) זכור יי' לבני אדום וגוו, האומרים ערו ערו עד הייסוד בה.

זה הדור בלבושו, באיבון לבושי נוקם דזמין

לאלבשא. צועה ברוב כהו, מהו צועה. מתרבר. כמה דכתיב, (תהלים מה) עמים תחתיך יפלו וגוי. אמרו ישראל לישעה, מאן הוא דין דיעביד כל כה. פתח ואמר, (ישעה סג) אני מדבר בצדקה, ההוא לא יהו רב להושיע, ההוא דכתיב בית, (תהלים לג) אוהב צדקה ומשפט. ואיהו צדקה ממש, ואיהו רב להושיע.

וכל כה למה. בגין דגרמו לכגשות ישראל לממי שביבת לעפרא בגלותא, ולמנפל לארעא, כמה דכתיב, (עמוס ח) נפלה לא תוסיפ קום בתולת ישראל. ובגין כה, קודשא בריך הוא ילבש לבושי נוקמא עלייהו, לסבא לוז בסגיאו דקטולייא, דכתיב וכל מלביishi אגאלתי. וכל כה למה, דכתיב ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא הייתה לאיש. דלאו חילקיה דעשו, ולא הוות בעדרבה דההוא דכתיב בית (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה, לה יטמא, באיפון לבושין נוקמא, דזמין לאסתאבא בין איפון אוכלוסין, דכתיב בית לה יטמא, בגין דאייה שביבת לעפרא, והוא בעי לאקמא לה, הדא הוא דכתיב, (ישעה ס) קומי אורי כי בא אורך. (ס"א עמוס ט) ביום זה הוא אקיםอาทיספת דודן הנפלת).

(ויקרא כ"א) לא יקרחה קרחה בראשם. רבינו יוסף אמר, לא יקרחה בה"א מי טעם. אלא, ההוא שמן עלאה,

דאיהו משח רבות קודשא, דאשלים לכל שבעה יומין כמה דאתמר, דכתיב, (ויקרא ח) כי שבעת ימים י מלא את ימים, ההוא שמון עלאה אתעדי מגיה ואתקרת, אי איה אפגים רישיה. בגין הרישא דכהנא עלאה, ההוא שמון עלאה הו, ועל דא לא ליבעי ליה לכהנא דלחתטא, לאחזהה ביה בגרמיה פגימוי כלל, זה אתמר. ובגין לכך כתיב בה"א.

פתח ואמר, (חלים כבו) בשוב יי' את שיבת ציון היינו בחולמים. בשוב יי' את שיבת, דא בגלות בבל אתמר. דלא אשתחוו יתר בגלותא אלא שבעין שניין. דכתיב, (ירמיה בט) כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתם. וכתיב הינו בחולמים, מאי בחולמים. אלא הא אתערו חבריא, דאיפא שבעין (דף פ"ט ע"ב) שבעין בחלמא. ותא חזוי, כתיב כי שבעת ימים י מלא את ימים. מאן שבעת ימים. הא אתמר, ההוא אתר עלאה, ההוא כללא דכל שיתה אחרבין, אקרי שבעת ימים, ואקרי תשובה. תנינן, מאן היהיב בתענייתא בשbeta, קורעין לו גוזר דיננו של שבעים שנה, ושבעין שנה איונן שבע שנים מלכא, דאפיו אסתכמו עליה (פלא) לבייש, ההוא גוזר דינא אתקרע. מאי טעם. בגין דאחד ביה בההוא יומא, בכלה דכלחו, דאקרי שבעה, ואקרי תשובה,

בגין כה בכלתו אחיד, ואהדר בתשובה, ותקרע גור
динא בכלתו. ועל דא ודאי שבעין שנין אייבא בחלמא.
כגונא דא, פהנא אתעטר בשבע, דאקרי שבעת
ימים, אי פגיים רישיה, ההוא שבעה דאייה
כללא דכלתו, אקרח מפיה כל ההוא קדושא דכלתו,
דשריא עליה. ועל דא אוזהרו שלא יקרחה קרחה
בראשם, ווישתבחו פגימין מכלא. ובгин כה פהנא בעי
לאשתפה באשלימו יתר מכלא, כל שכן ההוא דאייה
עלאה מכלתו.

אמר רבי אבא, כאן בה"א כתאה, כאן בה"א עלאה.
פהן גדול דאייה עלאה מכלתו, בה"א עלאה.
דכתיב אשר יצחק על ראשו שמון המשחה ומילא את ידו
וגו. ומילא ידו דכתיב שבעת ימים ימלא את ידכם.
פהנא אחרא בה' כתאה, דכתיב, לא יקרחה קרחה
בראשם, וכתיב בתיריה, ולא יהללו שם אליהיהם. והאי
שם הוא ידיעאiah. ובгин כה כתיב, והפהן הגדול
מאחוי אשר יצחק על ראשו שמון המשחה ללבוש את
הבדים, כמה דאמrn. ובгин דאייה קדישא כגונא
دلעילא, כתיב ומון המקדש לא יצא.

רבי אבא פתח ואמר, (donegal ט) לך יי' הצדקה ולנו בושת
הפנים מהיום הזה לאיש יהודה ולירושבי ירושלים.

וכאין איבון ישראל, דקדשא בריך הוא אתרעוי בהו, מכל עמין עובדי עבודה זרה, ומגו רחימותא דלהון, יהב להו אוריתא דקשוט, למביע ארחה דמלבא קדיישא. וכל מאן האשתדל באורייתא, כאלו אשתדל ביה בקדשא בריך הוא, דאוריתא כלל שמייה דקדשא בריך הוא הו. ובגין כה מאן דאתעסק באורייתא, אתעסק ביה בשמייה, ומaan דארתך מאורייתא, רחיקא הוא מקודשא בריך הוא.

תא חזי, לך יי' הצדקה, כמה דעת אמר, (דברי הימים א בט) לך יי' הגדולה והגבורה. מאן צדקה. אחר הכל אנפין בהירין אחידן ביה, והוא אחיד בכל הוה, וביה אשתחחו. ולנו בושת הפנים אחר הכל אנפין בהירין אתרחקן מבייה. צדקה, אמת קשות, ונהורא כלל, ונהורא דאנפין חידו כלל. בושת, כסופה רחיקו דקשוט מאן דאכסייף, בגין דאמת דאייה צדקה, אתרחק מגיה. רחיקו דאנפין בהירין.

תא חזי, מהנא עלאה בעי לאתחזאה בשפיירו דאנפין, בנהיירו דאנפין, בחידו יתר מכלא. ולא בעי לאתחזאה ביה עציבו ורוגזא, אלא כלל בגונא דלעילא. זכה חולקיה, דעליה כתיב, (במדבר יח) אני חלך ונחלתך. וכתיב (דברים יח) יי' הוא נחלתו. ועל דא

בָּעֵי לְאֲתַחַזָּה שָׁלִים בְּכָלָא, בְּגַרְמִיה, בְּלִבּוֹשִׁיה, דְּלָא יִפְגִּים גַּרְמִיה כָּלֶל, (האי איהו בתהר נישואין וכו') עד לא רעה דישראל דף רע"ו ע"א שיטה ד'. וזה קצת מאמר מורייא מהימנה מצאתי בהעתק ונדפס באורך בפרשטי כי תצא כי שם ביתו מאמר מתחילה וענשו אותו)

רְעוּיָה מְהִימָּנוֹ
 בֵּי אָם בְּתֻולָּה מַעֲמִיו יַקְחַ
אָשָׁה, פְּתַח רְעוּיָה
מְהִימָּנוֹ ואָמֵר, פְּקוֹדָא דָא,
לִמְיסָב כְּהַנָּא רְבָא
בְּתֻולָּתָא, הַדָּא הוּא דְכְתִיב
אַלְמָנָה וְגַרְוּשָׁה וְחַלְלָה וּזְנָה
אַתְּ אֶלְהָה לֹא יַקְחַ בֵּי אָם
בְּתֻולָּה מַעֲמִיו יַקְחַ אָשָׁה.
וְאַמְּאֵי בְּעֵינֵן הַלָּא יִסְבֵּן אַלְאָ
בְּתֻולָּתָא בְּלָא פְּגִימָוָה. אַלְאָ
אַתְּתָא אֵיהִי כּוֹס דְּבָרְכָה,
טַעַמוֹ פְּגִימָוָה. וּכְהַנָּא דְקָרִיב
קְרִבָּנָא קָדָם יִי, בָּעֵי דְלָהָוִי
אֵיהִו שְׁלִים, בְּלָא פְּגִימָוָה,
שְׁלִים בְּאָבְרוֹי בְּלָא פְּגִימָוָה.
דְמוּמִין פְּסָלִין בְּכְהַנִּיאָה.
שְׁלִים בְּגַוְפִּיה, שְׁלִים
בְּנִיקְבִּיה, לְקִיְמָא בֵּיה, (שיר
 השירים ד') בְּלָק יִפְהָ רְעוּיָה
 ומום אֵין בָּה.

(ויקרא כ"א) **וְהַוָּא אָשָׁה בְּתֻולִיה**
יַקְחַת. **רְבִי שְׁמַעַון פָּתָח,**
 (דברים כב) **וְהַבָּה הוּא שֵׁם**
עַלְילָות דְּבָרִים וְגַוּ. וכ כתיב
וְעַבְשֵׂשׂ אָתוֹ מֵאָה כְּסָף וְגַוּ,
כִּי הַזְּצִיא שֵׁם רַע עַל בְּתֻולָּת
יִשְׂרָאֵל, וכ כתיב **בְּתֻולָּת יִשְׂרָאֵל**
הִיא, **בְּתֻולָּת אָבִיה,** או
בְּתֻולָּת בָּעֵלה הִיא, מהו (דף צ'
 ע"א) **בְּתֻולָּת יִשְׂרָאֵל הַכָּא.**
הַדָּא הוּא דְכְתִיב, (דברים לב)
שְׁאֵל אָבִיךְ וַיַּגְדֵּךְ זְקִנְגִּיךְ
וַיֹּאמְרוּ לְךָ. אָוֹפָה הַכָּא כְּהַנָּא
דְקָאִים כְּגִוֹנָא דְלַעַילָא,
כְתִיב וְהַוָּא אָשָׁה בְּתֻולִיה
יַקְחַת, הַכָּי גַמִּי בְּבְתֻולִיה,
דְלָא תְּפֻוק מְבָא דְחַצְרָה
מְזֻמָּנָא לְבָר, וְהַא אָתָמָר.

דְּקָרְבָּנָא מִנְחָה אֵיתָה,
וְצִרְבִּין יִשְׂרָאֵל
לְמַשְׁלֵחַ מִנְחָתָא דְּלָהּוֹן
לְמַלְכָּא, בְּגָבר (בְּגָנוֹף) שְׁלִים.
דָּאִינּוּ בְּהַפּוּכָּא דְּסִטְרָא
אַחֲרָא, דָּהָא בַּיַּד אִישׁ עֲתִי
פָּנִים, הוּא שְׁלַחֵין לֵיה
הַוּרְגָּנָא, דְּבָתִיב (וַיְקָרָא ט') גַּרְלָל
אַחֲרָד לִיְיָ וְגַרְלָל אַחֲרָד
לְעַזְוָלָל. דָּאַלְהִים אַחֲרִים
בְּלַהּוּ פָּגִימִין מִסְטָרָא דְּצָפוֹן
וְהַכִּי רַוְּבָּא דְּבָתִיב עֲבוֹדָה
זָרָה הַם פָּגִימִין, בְּנוֹקָבָא
דְּלָהּוֹן, חַוְּרָבָא, לִילִית,
פָּגִימָותָא וּכְו'.

(ס"א וּרְעֵיאָה מִהִימָּנָא) אֵיתָה ו'
מַלְאָא וְאֵיתָה בְּסִדּוֹרָא דָא
יְהָוָה הָיָה בְּתִרְאָה, כּוֹם מַלְאָ
בְּרִבְתָּה ה', מִסְטָרָא דִימָנָא
וּמִסְטָרָא דְּגֻבָּרָה דְּאִידָּה
דִינָא, שְׁכִינָתָא אַתְקָרִיאָת
הַוַּיָּה, הַדָּא הַוָּא דְּבָתִיב,
(שמות ט) הַגָּה יַד יְדוֹרָה הַוִּיה
בְּמַקְנֵךְ אֲשֶׁר בְּשִׁדָּה. קַם
רַעְיאָה מִהִימָּנָא, וְאַשְׁתַּטְתָּה

רַבִּי שְׁמַעוֹן הַוָּה אַזִּיל
בְּאַרְחָא, וְהָוּ עַמִּיה
רַבִּי יְהוֹדָה וּרַבִּי יוֹסֵי וּרַבִּי
חוֹקִיה. פָּתָח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמֵר, (תְּהִלִּים קִיא) טַרְפָּה נְתָן
לִירָאִיו יִזְפּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתָו.
טַרְפָּה נְתָן לִירָאִיו, אַלְיָן
אַיְנוֹ זָכָאיָן, אַיְנוֹ דְּחַלְיָ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל
מְאַנְגָּשִׁי דְּבִיתָא דְּמַלְכָא,
וְעַלְיהָ כְּתִיב, (תְּהִלִּים קִיב) אַשְׁרִי

אִישׁ יַרְאָ אֶת יְיָ.

מָהוּ טַרְפָּה נְתָן לִירָאִיו. אֶלְאָ
כִּמָּה דְּכָתִיב, (משלי לא)
וְתַקְמֵם בְּעָוֹד לִילָּה וְתַתְנֵן טַרְפָּ
לְבִתְהָה. מַהְכָּא אַוְלִיפָּנָא,
דְּכָל בְּרָנָשׁ דְּלָעֵי בָּאוּרִיאִתָּא
בְּלִילִיאָ, וְקַמְּ בְּפְלָגּוֹת
לִילִיאָ, בְּשִׁעְתָּא דְּכִנּוֹת
יִשְׂרָאֵל אַתְעָרָת לְאַתְקָנָא

בֵּיתָא לְמַלְכָּא, הֲאֵי אֲשֶׁתְּתָפָח
בְּהַדָּה, וְהֲאֵי אַקְרֵי מַבֵּי
מַלְכָּא, וַיַּהֲבִין לֵיהּ כֹּל יוֹמָא
מַאֲינָנוּ תִּקְוִנִּי בֵּיתָא, הַדָּא
(ומטרוניתא) **אַינָּהוּ בְּעֹזֶרֶי.** (ע"ב
רעה מהימנה)

היא דכתיב ותתן טרף לביתך וחק לבערותיך. מאן ביתך.
כָּל אַינָּנוּ דְמִשְׁתְּתָפָח בְּהַדָּה בְּלִילִיא, אַקְרֵון בֵּיתָה, בְּנֵי
ביתך. ובגין פך טרף גתון ליראיו.

מהו טרף. טרף ממש, דאייה נטלא מאתר רחיקא
עלאה, דכתיב (משלו לא) מפרק תביא לחמה. ומאן
זכי לhai טרף, סופיה דקרו אוכח, דכתיב, (תהלים קיא)
יזכור לעולם בריתו. מאן דאסתכל (ס"א דאש תל) באורייתא,
לאשתפה בהדחה בליליא. ולא עוד, אלא דצדיק חד
עלאה אית ליה לקודשא בריך הוא, והוא אשטה
בהדיח, וירתין תרוויהו לבנישתא דישראל, דכתיב,
(ישעה ס) **צדיקים לעולם יירשו ארץ.**

תו פתח ואמר, (ויקרא כא) ולא יהלל זרעך בעמיו כי אני יי'י
מקדשו. תא חזי, כל מאן דאפיק זרע לבטלה, לא
זכי למחמי אפי שכינתא, ואكري רע, דכתיב (תהלים ח) כי
לא אל חפץ רשות אתה לא יגורך רע. האי מאן דאפיק
לייה בידיה, או באנתו אחרא דלא בראשא. ואי תימא
דאפיק לייה באנתו דלא מתעbara, הכי נמי. לא. אלא
כמה דאמון.

ועל דא יבעי בר נש מקודשא ברייך הוא, דיזמין ליה
מאנא דכשרא, דלא יפוגים זרעיה, מאן דאפיק
זרעא במאנא דלא כשרה, פוגים ליה לזרעיה, ווי למאן
דפוגים זרעיה. ומה בשאר בני נשא פה, בכחנא דקאים
لتתא פגונא דליעילא בקדושה עלאה, על אחת כמה
וכמה.

בעמיו, מהו בעמיו. דהא כתיב לעילא, אלמנה וגרושה
וחיללה זונה את אלה לא יקח, וכתיב ולא יחלל
זרעו בעמיו. בהם מבעי ליה, מהו בעמיו. אלא מלה דא
קלנא בעמיו, פוגימו בעמיו, ועל דא כתיב, כי אם
בתולה מעמיו יקח אשה, מעמיו ודי, כלל פגונא
دلיעילא, כי אני ה' מקדשו, מהו מקדשו. אלא אנא
הוא ההוא, דאיهو מקדש ליה בכל יומא, ובגין כד לא
יפוגים זרעיה, ולא ישתחח ביה פוגימoff. (ס"א ובגין דא) דהא
אני יי' מקדשו דאנא בעינא לקדsha ליה וישתחח
קדישא בכלא, דקדישא ישתמש על ידא דקדישא.

תא חוו, קודשא ברייך הוא (דף צ' ע"ב) ישתמש על ידי
כהנא, וישתחח קדישא כד אתי לשמשא, ובגין
קדישא ברייך הוא ישתמש על ידא דכהנא דאיهو
קדישא, כהנא ישתמש על ידי דרכיא, דאתקדש
בדרכייתה, ומאי אייה. בר נש (כהנא) אחרא,

ישתמש על ידי קדישא אחרא, בגין דישתבחון כלל בקדושא, לשמשא לקודשא בריך הויא. ובאיין אינון ישראלי בעלמא דין יבעלמא דאתה, דעליהו בתיב, (ויקרא כ) ואבדיל אתכם מן העמים להיות לוי. ומה פרישן ישראלי מפלה, בקדושה, לשמשא לקודשא בריך הויא, הִנֵּה הוא דכתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יי' אלהיכם.

טו פתח ואמר, (להלן ג) ל' היישועה על עמק ברכתך סלה. ל' היישועה. ה' כי תנין, ז' איין אינון ישראלי, דבכל אתר דאתגלו, שכינתא אתגלייה בהדייה. כד יפקון ישראל מגלוותא, פורקנא למן, לישראל או לקדשא בריך הויא. אלא היא אויקמה בכמה קראי, והכא, ל' היישועה ודאי, אימתי. על עמק ברכתך סלה. בשעתאDKודשא בריך הוא ישגה בברכאנן עליהו דישראל, לאפקא לוון מן גלוותא, ולאוטבא להו, פדין ל' היישועה ודאי. ועל דא תנין, DKודשא בריך הויא יתוב עמהון דישראל מן גלוותא, הִנֵּה הוא דכתיב, (דברים ו) ושב יי' אלהיך את שבותך ורחמה.

(ויקרא כא) איש מזרעך לדורותם אשר יהיה בו מום. רבי יצחק אמר, בגין דאייה פגיים, ומאן דאייה פגיים, לא אתה למשא בקדשא. והוא אויקמה, דבר נש

דאשְׁתַכָּה פְגִים, לִית בֵּיה מְהִימְנוֹתָא, וְהַוָּא פְגִימָוּ אֲסֵהֵיד עַלְיהָ, כֹּל שְׁבֵן פְהַנָּא, דְבֻעֵיא לְאַשְׁתַכָּה שְׁלִים, מְאַרְיָה דְמְהִימְנוֹתָא, יִתְיר מְכֻלָּא, וְהָא אוּקְמוֹתָה.

רַבִּי אֶלְעֹזֶר הוּא יִתְיַב בְּקָסְטָרָא דְבִי חָמְוִי, וְהַוָּא הוּא אָמֵר, זִילְגָא דְבָקָסְטִירָא בְּעִיטָא שְׁכִיחָה. אֲדָחָכִי, אַעֲבָר חַד בָּר נְשָׁ, פְגִים מְעִינִיה חַד. אָמֵר חָמְוִי, נְשָׁאָל לְהָאִי. אָמֵר, פְגִים הָוָא, וְלֹאוּ מְהִימְנָא. אָמֵר, נְשָׁאָל בְּחַדְיהָ. אָתוֹ שְׁאַיְלוּ לֵיה. אָמֵר לֵיה, טוֹפְקָא מְאָן הָוָא בְּעַלְמָא. אָמֵר עַתִּירָא, אָבָל דִּישְׁלִיף, בְּחַדְיהָ אָנָא מְכֻלָּהוּ. (ס"א עַתִּירָא, אָבָל דִּישְׁלִיף, וּוּ עַל דָא, בְּחַדְיהָ אָנָא מְכֻלָּהוּ) אָמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּמַלְוִי אַשְׁתְּמָעָ, דְלֹאוּ מְהִימְנוֹתָא גְּבִיהָ, וְלֹאוּ בָר מְהִימְנָא הָוָא. תָא חִיִּי, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא אָמֵר כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מָום לֹא יִקְרַב, דְהָא קְדוֹשָׁא דְלַעַילָּא, לֹא שְׁרִיאָא בָּאַתְרָ פְגִים.

פָתָח וְאָמֵר, (ישעיה ח') לְתֹרַה וְלַתְעוֹדָה אֵם לֹא יִאָמְרוּ כְּדָבָר הַזֶּה. לְתֹרַה וְלַתְעוֹדָה. מְאָן הָוָא תֹרַה, וּמְאָן הָוָא תְעוֹדָה. אֲלֹא תֹרַה, דְאָ תֹרַה שְׁבַכְתָּב. תְעוֹדָה, דְאָ תֹרַה שְׁבַעַל פֶּה. תֹרַה שְׁבַעַל פֶּה לֹא שְׁרִיאָא בָּאַתְרָ פְגִים, דְהָא מַתֹּרַה שְׁבַכְתָּב אַתְבָּנִי. בְּתִיב צָור תְעוֹדָה חֲתוּם תֹרַה בְּלָמְודִי, צָור תְעוֹדָה, דְאָ תֹרַה שְׁבַעַל פֶּה, בְּגִין דְתִמְןָ אַתְצָר צְרוֹרָא דְחִיִּי, וּבְתְעוֹדָה

את קשור קשרא דתהי (נ"א קשרא דמהימנוותא) **دلעילא, למחוי**
כלא חד.

ומתמן לחתא אתפרשן אורחין ושבילין, ומתמן מתפרשן אורחין בעלמין בלהו הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ומשם יفرد והיה לאربעה ראשיים.

חתום תורה, חתימה דאוריתא, דאייה תורה שבכתב באן אחר. בלמודי, אלין נבייאי, כמה דעת אמר (מלכים א ז) ויקם את העמוד הימני ויקרא שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא שמו בוז. ומתמן אתפרשן אורחין לנבייאי מהימני, וקימי אלין בקיומה לגופא, לשית טהירין, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) שוקיו עמודי שש. וכלא לא קיימת אלא בשלימוג, ולא שריא קדושה דכלא, אלא בשלימוג, כド מתחבראן דא בדא, כלא הוא שלים, כלא הוא חד, לא אתפגים אחר. ועל דא אקרי כנסת ישראל שלם, כמה דעת אמר (בראשית יד) ומלאכי צדק מלך שלם (תהלים עו) ויהי בשלם ספו.

ובגין פה לא שריא כלא, אלא באתר שלים. ועל דא כל איש אשר בו מום לא יקרב. בגונא דא קרבנא דביה מומא לא יתקרב. מיי טעמא. דכתיב כי לא לרצון יהיה לכם. ואי תימא הא קודשא בריך הוא לא שاري אלא באתר תבירא, במאנה תבירא, דכתיב,

(ישעה נז) **וְאֶת דָּפָא וְשִׁפֵּלָה רֹוֶת.** האי אֲתָר שְׁלִים יִתְּיר הוּא מְכֻלָּא, (דְּבָתִיב, (ישעה נז) וְאֶת דָּפָא וְשִׁפֵּלָה רֹוֶת) בְּגַין דְּמַאיְךָ גְּרָמִיה לְמַשְׁרִי עַלְיהָ גָּאוֹתָא דְּכָלָא, גָּאוֹתָא עַלְלהָ, וְדָא הוּא שְׁלִים. אֲבָל לֹא בְּתִיב, וְאֶת (ד"ב צ"א נ"א) עֹור וְשִׁבּוֹר וְחָרוּם וְשְׂרוּעָ. אַלְא וְאֶת דָּפָא וְשִׁפֵּלָה רֹוֶת, מֵאַן דְּמַאיְךָ גְּרָמִיה, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זָקִיף לִיהְ.

וּבְגִינִי כֵּה, כְּהַנָּא דְּקָאִים לְתַתָּא בְּגֻוָּגָּא דְּלַעַילָּא, בְּעֵינֵי לְמַהְיוֹ שְׁלִים יִתְּיר מְכֻלָּא, וְלֹא יִתְּחַזֵּי פְּגִים, וְעַל דָּא אַזְהָר לְהֹו לְכָהַנִּי, דְּבָתִיב אִישׁ מְזֻרָּעָק לְדוֹרוֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מָוָם.

תו פָּתָח וְאָמַר, (מלאכי א) וּכְיִתְגִּישׁוּ עֹור לְזֹבּוֹחַ אֵין רַע, וּכְיִתְגִּישׁוּ פֵּסֶחֶת וְחוֹלֶה אֵין רַע, וּכְיִתְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר אֵין רַע, אֵין חֲבִיכִי טוֹב הוּא. אַלְא סְוִיפִיה דְּקָרָא אָוכָח, דִּישָׂרָאֵל בְּאַיִנּוֹן יוֹמִין הַוּ מִמְּבָנָן כְּהַנִּי מִאֲרִי דְּמוּמִין, עַל גַּבְיוֹן מְדֻבָּחָא, וְלִשְׁמַשָּׁא עַל מְקָדְשָׁא, וְאָמַרְיִי מַאי אֲכִפָּת לִיהְ לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָא, אוֹ אַחֲרָא. וְאַיִנּוֹן הַוּ דְּאָמַרְיִי אֵין רַע. וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִיב לְהֹוּן הַהִיא מֶלֶה דְּהֹוּ אָמַרְיִ. אָמַר: יִשְׂרָאֵל אַתָּוּן אָמַרְיִ פְּדָמְקָרְבִּי מִאֲרִי דְּמוּמִין עַל פּוֹלְחָנִי אֵין רַע, מַאי אֲכִפָּת לִיהְ לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

סְוִיפִיה דְּקָרָא מַה בְּתִיב, הַקְּרִיבָהוּ נָא לְפַחְתָּר הַיְּרָצָח אָוֹ

הישא פניך. בר נש מנייכו, اي בעיתו לשלומי למלכਆ, ולקראת קמיה דורונא, אתון מshedrin ליה בפגימה, או לא. הירץ או הישא פניך בההוא דורונא, כל שפנ וככל שפנ דאתון מקרבין קמאי בר נש פגים לקרבתה דורונא, הא דורונא דלכון לבבא אטמסר, דודאי בר נש דאייה פגים, פגים הוא מפלא, פגים הוא מהימנותא. ועל דא כל איש אשר בו מום לא יקרב.

אמר רבי יוסי, זמין קודשא בריך הוא לאשלמא להו לישראל, ולאשתכחא שלימין בכלל, שלא יהא בהון מארי דמוני כלל, בגין דיהון תקונא דעתמא, כאליין מאני ולבושא דבר נש דאיון תקונא בגופא, הדא הוא דכתיב (איוב לח) ויתיצבו כמו לבוש.

(ס"א ד"א) תא חזי, כד יתעrown מעפרא, כמה דעתלו, וכי יקומון, חגרין או סומין. עallow חגרין וסומין, יקומון בההוא לבושא, שלא יימרין דאחרא הוא דאטער. ובפרט, קודשא בריך הוא ייסי לוז, וישתחוון שלימין קמיה, וכדין יהא עלמא שלים בכלל, פרין (וכירה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד.

(ויקרא כ"ב) שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וגוו. רבי יוסי פתח, (תהלים לו) צדקתה בהררי אל משפטיך תהום רבבה אדם ובהמה תושיע יי'.